

[Finansministeren.]

som der er mulighed for i øjeblikket. Regeringen kan derfor ikke gå ind for de af socialistisk folkeparti stillede ændringsforslag.

Fra Danmarks kommunistiske parti foreligger der ud over de traditionelle forslag om kongehuset, kirken, forsvaret og EF, som jeg næppe behøver at knytte kommentarer til, dels en række forslag vedrørende statsvirksomhederne, dels en række forslag vedrørende de sociale ydelser i videre forstand. Endelig er der stillet forslag om meget vidtgående ændringer af indtægtsbudgettet med forhøjelse af indkomst-, formue- og selskabs-skatte af så omfattende karakter, at de alene af rent praktiske, om ikke af andre grunde, ikke lader sig realisere i finansåret 1976-77, hvilket jeg siger for den gode ordens skyld.

Forslaget om fjernelse af bevillingen til Københavns lufthavn i Roskilde med den begrundelse, at militæret udtages af finansloven, gør jeg opmærksom på beror på en misforståelse, idet denne lufthavn udelukkende benyttes af civile privatfly til aflastning af lufthavnen i Kastrup. Og ændringsforslaget om en forøgelse af bevillingerne til Storebæltsbroen med 300 mill. kr. er også helt urealistisk; selv om man, som også regeringen, ønsker at fremme byggeriet mest muligt, idet man først skal igennem udbuds- og licitationsfasen, førend det egentlige byggeri kan påbegyndes, så kan man simpelt hen ikke nå at bruge disse penge.

Kommunisternes forslag inden for det sociale område kan jeg desværre kun vurdere som ren overbudspolitik uden nogen som helst sammenhæng med vore valutatiske muligheder; overbudspolitikken viser sig vel særlig inden for boligområdet, hvor der foreslås merudgifter til boligsikring, momsrefusion, saneringslån og kapitalindsud på tilsammen over 4 mia. kr. Disse ændringsforslag må regeringen afvise.

Endelig vil jeg gerne takke hele finansudvalget — og jeg er sikker på, at ingen misforstår det, når jeg retter en særlig tak til finansudvalgets formand, hr. Lysholt Hansen — og finansudvalgets sekretariat for det kæmpemæssige arbejde, der er udført ved gennemgangen både af selve finanslovsforslaget og af de talrige ændringsforslag. Jeg er ikke mindst taknemlig over, at det er

lykkedes finansudvalget at gennemføre ændringer i proceduren, og jeg tænker især på den af finansudvalget fastlagte — det kan man jo altid gøre, men også den af finansudvalget overholdte — tidsplan for aflevering og gennemgang af ændringsforslag og for den mulighed, det har givet for teknisk kontrol af ændringsforslagene og for en hensigtsmæssig tilrettelæggelse af afstemningsproceduren.

Jeg vil bestemt nødig være overmodig, og derfor skal jeg i dag indskrænke mig til at sige, at den ændrede procedure forhåbentlig i år vil indebære, at vi kan begrænse antallet af korrigerende ændringsforslag til et minimum, og det er i så fald finansudvalgets fortjeneste.

Formanden:

Vi går derefter til anden omgang, og tale-tiden for ordførere er indtil 10 minutter og for andre medlemmer 5 minutter.

Erling Olsen (S):

Efter hr. Robert Pedersens og efter finansministerens indlæg skal jeg indskrænke mig til nogle få kommentarer til forslaget til motiveret dagsorden, fremsat af hr. Kaj Hansen. De problemer, der peges på, kræver efter regeringens opfattelse undersøgelser, og regeringens har allerede sat sådanne undersøgelser i gang med henblik på at genoptage forhandlinger med boligforligspartierne. Det ville derfor være forkert, om regeringen på nuværende tidspunkt forpligtede sig til at fremsætte forslag af et ganske bestemt indhold, og på denne baggrund kan mit parti ikke støtte hr. Kaj Hansens forslag til motiveret dagsorden.

Christophersen (V):

Afstanden mellem venstre og regeringen drejede sig under forhandlingerne ikke om mere end et par hundrede millioner kroner, sagde finansministeren, da han talte heroppefra for et øjeblik siden. Jeg vil godt sige et par ting om den bemærkning, også fordi et par andre ordførere har været inde på den samme tankegang.

For det første vil jeg spørge finansministeren, hvordan han kan sige noget sådant, for der var jo ikke nogen forhandling mellem venstre og regeringen om et finanslovsforlig. Regeringen ønskede et sådant forlig,